

Եկեք է : Գարին 5 դահնեկան եր . նոյնչափը հիմա 55 դահնեկանէն պակասի ջառնուիր : Երկու տարի առաջ յարդին մեկ հօխան 10 ֆող եր, հիմա 40 ֆող է :

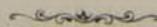
« Բրնձին զինը կրկիննեն աւելի է . կարագինն ու ձերինը եռապատիկ . առաջ որ կարագին մեկ հօխան 9 կամ 12 դահնեկան եր՝ հիմա է 28 : Փայտին քաշը 1853ին զբերէ 11 դահնեկան եր, իսկ հիմա 55 են մինչեւ 40 դահնեկան է . 125 քիլոկրամ ածուխը ատենով 20 դահնեկան եր, հիմա 38 է : Այս բաներս մքերանցներէն տները կրելուստակն ալ երկու տարին ի վեր երրորդ մասովը աւելցեր է : Ամեննեփն նշան մըն ալ չկայ որ քիչ ատենէն այս բաներուս զիները իշխան . ընդհակառակն ապրուստ ճարները օրէ օր սրջնայու եւ ապրիլը դժուարանայու վրայ է թէ Պօլսոյ մեջ եւ թէ շրջակայ գեղերը՝ նեղուցին երկու եղերքը :

« Ամեն մարդ կըմտածէ թէ արդեօք այս բանիս ինչ ճար ընելու է . այս յայտնի է թէ օրէնք դնելը ամեննելին բանի չգար : Քանի որ Տաճկաստանի տնտեսական վիճակը հիմակուանին պէս մնայ, այս կողմանէ մեկ աղեկ բանի մըն ալ յուսալու տեղիք չկայ : Ամեն տեսակ ուտելեաց սրջնայուն զիստոր պատճառ՝ շիտակ ճամբաներ չզտնուիին է . անով ներսի երկիրներէն Պօլս բան բերելը շատ անգամ անկարելի կրպայ, բերուի ալ նէ՝ շատ ծախսքի կըկարօտի : »

Պաշտօնական լրագրուն ըդրակիցը կրնար այս բշուառութեան բուն պատճառն ալ լիշել, որ է երկու տարուընն ի վեր սկսուած պատերազմը . և ըստ այնմ յուսալ եւ յուսացընն թէ պատերազմը դադրելէն ևուս ի հարիէ : Այս սղութիւնն ալ կըպակսի :

ԿՈՐԺԱՆԵԱԼ ԱՆՏԱՌ.

Դաղլիոյ Ֆիւենս բառուած պատիկ քաղաքին քովի անտառին մեկ մասը, այսինքն երկու հարիւր քայլ լայնութեամբ որ քանի մը փարսախ երկայնութեամբ տեղ, բոլորովին կործաններ է . ծառերը իրենց արմատներէն խցւեր ու լեռան պառկուածքին դիրքովը պառկւեր են : Անտառին ծառ չեղած մեկ կողմը քանի մը նոզի գտնուեր են այն միջոցին՝ որ կըսեն եղեր թէ բոլոր անտառը բոլնեկածի պէս տեսանք :

ՆՈՐ ԿԵՐՊՈՎ ԿԱՅՆԱԿՆԱՀԱՐ ԵՎԱԾ ՄԱՐԴ.

Օգոստոսի 14ին Գաղղիոյ Վալոռուա-լը-Պուազեղին մօտ ժարդուն մեկը կարգէ դուրս կերպով մը զարնուեր է կայծակին : Տոյոր վրայի հագուստը բուեր է վրայէն, ու ինքը մերկ կողոպուտ գետինը փուուեր է : Հետը ճամբայ ընող մարդիկը սարսափած՝ իրենց ընկերոցը վրայ ափսոսալու ատեննին, մեյմայ տեսնեն տար վայրկեննեն որ անիկայ կարրընայ, ու ցրտէն դողդրդալով կը-հարցընէ քովիններուն զարմացմամբ թէ աս ինչ է, ինչ եղաւ ինծի որ այսպէս հանուեր մերկացեր եմ : Ճամբուն քովինը փնտուեր գտեր են ասդիս միայն ոտքի ամաններուն ու հազուստներուն քանի մը բարկտած կտորները . մարմնոյն՝ մանաւանդ զիսուն ու վզին վրայ քանի մը թերեւ վերը տեսներ են, բայց փորն ու ոտուընները ածելով ճեղքըրտածի պէս չարաչար վիրաւորուած են եղեր :

Գ.Ա.Խ ԵԽ ՄԱԴ.ՁԱ.Խ.Տ:

Ֆրանքֆորդի օրագրին մեջ՝ նետազայ յօդուածը կըկարդանք՝ դիտելու արժանի .

« Անցածները Վեննայի թիշկիններէն մեկը փորձով մը ուզեց ցուցըննել թէ փոխադրական հիւանդուրենէ վախնայը որչափ գեղ բան է : Տէրութենէն նրաման ընդունելէն ետքը՝ մանապարտ մարդու մը խօսք տուա որ մահուրնէ ազատ ընէ զինքը՝ թէ որ յանձն առնու մաղձախտին (բոլուայն) նոր մեռած մէկուն անկողնին մեջ պառկի . թէ որ հիւանդանաս, մի վախեր բառ, երեւելի թիշկիններ քովէկ պակաս չին ըլլար ու ամէն հոգ և խնամք կընեն որ ըրընտնաս : Բանտարկեալը թէպէտ և առողջ ու գորաւոր մարդ եր՝ առջի բերան քիչ մը տարակուսեցաւ, բայց յետոյ հաւանեցաւ, — և փորձը սկսաւ : Վրան քանի մը ժամ հազիւ անցեր եր, մեյմայ տեսնես մաղձախտին ամէն նշաններն ալ մարդուն վրայ երևացան, մաղձախտին բոնուիլը յայտնի եղաւ : Շուտ մը թիշկինները պէտք եղած դեղերն ըրին, զինքը մահուան վունգին ազատեցին . աղեկ որ բնական կազմուածքն ալ առողջ եր :

« Բայց եկու տես որ այն անկողինը ամեննեփն մաղձախտէ բանուած կամ մեռած մարդու անկողին չէ եղեր . հապա իրեն այնպէս հասկըցուցեր են որ տեսնեն թէ երեւակայութիւն ըսածդ որչափ ազեցուրիւն ունի մարդուս կազմուածքին վրայ :